

Innlegget presenteres av Bjørn Sekkesæter som representerer klatresporten ved Norges klatreforbund, og er styreleder i en av de største klatreklubbene i landet, Kolsås klatreklubb.

En klatrer er en typisk representant for den egenorganiserte idretten, men klatresporten er i dag allikevel organisert under NIF. Slik har det ikke alltid vært, og går du bare noen få tiår tilbake i tid, vil du finne en småanarkistisk og kanskje litt ekskluderende gjeng med særinger som drev og klatret på klippene rundt Oslo og andre steder i landet. Etter hvert knyttet vi oss ganske motstrebende til den organiserte idretten, og fikk et eget forbund under NIF.

Etter det har aktiviteten, tilbudene og medlemsmassen eksplodert, og vi er i dag en av de idrettene som er i størst vekst med over 20.000 registrerte medlemmer. Med spillemidler og organisasjonsutvikling innenfor NIF, har vi blitt i stand til å få fram hundrevis av anlegg og vi har fått muligheten til å gi et bredere tilbud til ufattelig mange klatrere – hvorav de aller fleste ennå driver «egenorganisert».

Brattkort er et kompetansebevis som du må ha for å få lov til å klatre innendørs, og etter at ordningen ble innført i 2004 har det blitt utstedt ca. 100.000 av disse.

På bakgrunn av Levekårsundersøkelsen til SSB fra 2007 har André Horgen kalkulert at antallet utøvere som driver egenorganisert, utendørs klatring, ligger på rundt 114.000 og han sier at tallet er stigende. Av dette kan vi konkludere med at de aller fleste klatrere fortsatt driver egenorganisert.

På samme måte tror vi at den beste måten å støtte de som driver nye og egenorganiserte aktiviteter er å gå gjennom offentlig anleggsstøtte og gjennom de frivillige organisasjonene der man vil få langt mer igjen for hver krone enn om kommersielle aktører skal bli tilgodesett. Ved å gi sentral og kommunal støtte til etablering og drift av anlegg, vil vi som er organisert, og som kjenner sporten, være i stand til å legge til rette for den egenorganiserte utøvelsen.

Kolsås klatreklubb, som i dag driver Vulkan klatresenter midt i Oslo, med støtte fra bl.a. Oslo kommune, har opp gjennom årene vært en hovedaktør hva gjelder å legge til rette for egenorganisert aktivitet i og rundt hovedstaden, enten inne eller ute.

I tillegg til å drive klatresenteret, har vi vært med på å etablere og vedlikeholde de over tusen klatrerutene som finnes på klippene rundt hovedstaden. Disse trenger vedlikehold, og selv om vi ikke har noe formelt ansvar for å vedlikeholde rutene, så er det et ansvar vi tar fordi vi har midler til å gjøre det, og folk som er organisert på en slik måte at arbeidet kan kvalitetssikres. Dette er typisk for mange av klatreklubbene rundt om i landet, og dette systemet gjelder også andre idretter der det utøves egenorganisert aktivitet.

Uten overbygningen som den organiserte idretten gir oss, ville vi ikke ha vært i stand til å legge til rette for egenorganisert aktivitet på den måten vi gjør i dag.